

РЕШЕНИЕ

№ 5642

гр. София, 08.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5148** по описа за **2021** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно процесуалния кодекс (АПК), във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. И. К., чрез адв. Н. Ц., срещу Решение от 09.05.2021 г., постановено по НАХД № 18436 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд, НО, 18 – ти състав, с което е изменено наказателно постановление НП № 19-4332 – 012500 от 04.07.2019 г., издадено от Г. В. Б., ВПД началник сектор към ОПП – СДВР, в частта му по неговия пункт 1, като прилага закон за по-леко наказуемо административно нарушение, а именно като преквалифицира нарушението от такова на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП в такова на чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, респективно като прилага санкционната разпоредба по чл. 185 от ЗДвП вместо тази по чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5 от ЗДвП и като намалява наказанието на глоба в размер на 15 лева. С решението е изменено наказателното постановление и в частта му по пункт 2, като намалява административното наказание глоба на такова в размер на 60 лева и административното наказание лишаване от право да се управлява МПС на такова за срок от 1 месец.

С решението е осъдена СДВР да заплати от бюджета си на жалбоподателя С. И. К. сумата от 199, 17 лв. възнаграждение за един адвокат, като отхвърля съответната претенция за горницата до пълния ѝ предявен размер от 300 лв.

В касационната жалба се излагат аргументи, че решението е неправилно в обжалваните му части. Жалбоподателят счита, че допуснатите нарушения при съставянето на АУАН и наказателното постановление са съществени, като всяко от тях е самостоятелно основание за отмяната на наказателното постановление изцяло. Не са събрани в хода на въззивното производство пред СРС категорични доказателства за участието на С. К. във възпросния инцидент с управлявания от него автомобил с ДК [рег.номер на МПС]. Не е доказано знание от негова страна за осъществен досег с друг автомобил. Иска се от съда да отмени решение от 09.05.2021 г. на СРС, НО, 18 с-в и в и да се отмени изцяло като незаконосъобразно наказателно постановление № 19-4332 – 012500 / 04.07.2019 г. на ВПД Началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“.

Претендират се и всички направени разноски в производството пред СРС и АССГ.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. - град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 09.05.2021 г., постановено по НАХД № 18436 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд, НО, 18 – ти състав е изменено наказателно постановление НП № 19-4332 – 012500 от 04.07.2019 г., издадено от Г. В. Б., ВПД началник сектор към ОПП – СДВР, в частта му по неговия пункт 1, като съдът прилага закон за по-леко наказуемо административно нарушение, а именно като преквалифицира нарушението от такова на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП в такова на чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, респективно като прилага санкционната разпоредба по чл. 185 от ЗДвП вместо тази по чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5 от ЗДвП и като намалява наказанието на глоба в размер на 15 лева. С решението е изменено наказателното постановление и в частта му по пункт 2, като съдът намалява административното наказание глоба на такова в размер на 60 лева и административното наказание лишаване от право да се управлява МПС на такова за срок от 1 месец.

За да постанови решението си първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетел; обясненията на жалбоподателя пред съда; депозираната по преписката декларация на С. К.; справката картон на водача, писмото от ГДНП и приложенията му, декларацията от Б. М..

При цялостната служебна проверка, извършена по реда на чл. 314 от НПК, вр. чл. 84 ЗАНН, съдът не е констатирал основания за отмяна на наказателното постановление. Констатирани са единствено основания за изменение на обжалваното НП.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 18-ти състав е валидно и допустимо.

Основателни са аргументите на СРС, НО, 18 с-в, че квалификацията по чл. 25, ал. 1 ЗДвП е неправилна. Установено е, че л. а. О. е бил в спряло положение, т. е. не е бил в движение. С. К. е нарушил общата забрана за причиняване на имуществени вреди по чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Правилно съдът се е позовал на разпоредбата на чл. 185 от ЗДвП. Съгласно чл. 5, ал. 1 ЗДвП, всеки участник в движението по пътищата: 1. с поведението си не трябва да създава опасности и пречки за движението, не трябва да

поставя в опасност живота и здравето на хората и да причинява имуществени вреди. Съгласно чл. 185 от ЗДвП, в актуалната редакция (изм., ДВ, бр. 97 от 2017 г., приложима към настоящия случай, доколкото нарушението е извършено на 02.04.2019 г.), за нарушение на този закон и на издадените въз основа на него нормативни актове, за което не е предвидено друго наказание, виновните се наказват с глоба 20 лв.

Съдът е определил наказание от 15 лева по пункт 1 от наказателното постановление на основание чл. 185 ЗДвП. Като е определил наложеното административно наказание "глоба" в размер, различен от абсолютно определения от 20 лева, а именно 15 лева, СРС е нарушил разпоредбите на чл. 27, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН. Налице е нарушение на материалния закон при налагане на административното наказание, тъй като СРС е нарушил императивни разпоредби, за чието приложение касационната инстанция следи служебно. Съдът, в решаващия си състав, приема, че налагането на наказание, различно от абсолютно определения размер от 20 лева в чл. 185 ЗДвП, а именно 15 лева, не е накърнило правото на защита на наказаното лице. Положението на жалбоподателя не може да бъде влошено в резултат от упражненото му право на жалба.

Съгласно чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП, водач, който наруши задълженията си като участник в ПТП, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. Разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т. 1 ЗДвП установява задължението за водача на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието. Споделят се изводите на СРС, че в тази си част наказанието следва да се редуцира в размер малко над минимума, а именно 60 лева и на лишаване от право да се управлява МПС за срок от 1 месец.

По отношение на прилагането на разпоредбата на чл. 337, ал. 1, т. 1 от НПК следва да се има предвид Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г., постановено по тълкувателно дело № 1 / 2020 г. на ОССК на ВАС. В него е посочено, че при липса на съществено изменение на съставомерните факти в наказателното постановление на основание чл. 337, ал. 1, т. 2 НПК, във връзка с чл. 84 ЗАНН, районният съд може да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо административно нарушение, т. е районният съд има правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба, без да отменя наказателното постановление.

С оглед изхода на спора, претендираните от страна на процесуалния представител на касатора - адв. Ц., разноси в производството пред СРС и АССГ не следва да бъдат присъждани.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. - град, XV - ти Касационен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА съдебно решение от 09.05.2021 г., постановено по НАХД № 18436 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд, НО, 18 – ти състав.

Решението е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.